

Já se rouhám

Martina Balogová

Připadá mi, že se stmívá
V mojí duši častokrát
Tenhle pocit někdy mívám
Potom v pláči chci se smát

Kdo jsem a co chci se ptávám
sama v sobě neklid mám
S půlnocí já často vstávám
dlouho k ránu procitám

Sama před sebou se klaním
Sama sobě vysmívám
Hledám toho, kdo mě zraní
Vlastní city proklínám

Vstávám sama den co den
Prázdnější než dřív
Je snad tohle úděl žen co už dávno nevěří
Na lásku plnou nadějí a sázku na štěstí
Na život plný krásných neřestí

Šedý stín se ve mně střídá
Jsem ledová jak klíč
co svým touhám neotvírá
A zbyde vždy jen chtíč

Necítím se provinilá
Každým dnem se rouhám víc
Nevím čí je tohle vina
A proč zas svítí půlměsíc

Vstávám sama den co den
Prázdnější než dřív
Je snad tohle úděl žen co už dávno nevěří
na lásku plnou nadějí a sázku na štěstí
na život plný krásných neřestí

Vstávám sama den co den
Prázdnější než dřív
Je snad tohle úděl žen co už dávno nevěří
na lásku plnou nadějí a sázku na štěstí
na život plný krásných neřestí

La la la la la oh oh ...